

Museum

SVENSKA KENNELKLUBBENS

FOTOGRAFEN
ÅKE
WINTZELL

Wintzell kom att bli den som först uppmärksammades inom hundsporten som speciellt hundfotograf. Av en tillfällighet kom han i kontakt med SKKs dåvarande generalsekreterare, Ivan Swedrup vilken i mitten av 1960-talet bad honom att ta lite bilder av hundraser på hundutställning. ÅW hade varit militär flygfotograf (kartfotografering från flygplan) men efter en olycka vid landning fått en bestående ryggskada. Hans bana som fotograf hade börjat redan före andra världskriget.

Swedrup var en sträng granskare så till en början accepterades få bilder men ÅW hade öga för anatomi och harmoni och fick snabbt upp ögonen för vad som önskades av hundbilderna. Han kom under mer än två decennier att avbilda vinstrika hundar, och inte minst producerade han stämningsfulla omslag till tidskriften Hundsport. Han hade redan innan stor kännedom om hundar inte minst genom sina åtta barns stora hundintresse och han var själv exteriör- och jaktprovsdomare. Bilderna från fältprovsjakterna under 1960- och 70-tal hör fortfarande till de allra bästa.

Hans pionjärgärning omfattade också att vara den första att resa runt i världen och avbilda erkända, men exotiska hundraser. Det resulterade i boken **All världens hundar** i färg med texter av Ivan Swedrup och Bo Bengtson.

Med dagens avancerade teknik med t. ex retusch i photoshop kanske de här bilderna inte imponerar med sin frihet från slagskuggor, koppel eller osköna hår. Men man skall betänka att på 1960- och -70-talet fanns inte den tekniken. Då gällde framförhållning som; att studera bakgrunden; solens skuggor; välkammade pälsar; duktiga medhjälpare; inga flåsande tungor; inga felställda ben som gjorde hunden två- eller trebent osv. Det viktigaste var förstås en alert hund och framförallt en fotograf med ett avtryckarfinger som reagerade på en tiondels sekund. Så blev de historiska bilderna till!

Hans mest kända egenproducerade bok var Hundar på Wikens förlag från 1992 där omslaget pryds av hans signum – porträttet av en korthårig tax som titta rakt in i kameran.

Ja, kameran var ett annat signum för ÅW. Han använde alltid den berömda Hasselbladskameran. Den s.k. "bladaren" med storformats dia. Den var av många professionella fotografer ansedd som den främsta kameran av alla. ÅW använde även den näst bästa, dvs. den lite mer lättmanövrerade småbildskameran, Leica.

Den tiden gällde svart/vita bilder och de bästa svart/vit/grå kontrasterna fick man med en kopieringsteknik som numera är sällsynt. ÅWs bilder på hundraser var grafiska och alla utställare och uppfödare ville få sina framgångsrika hundar förevisade av Åke Wintzell. Han blev därför känd som den "förste" hundfotografen. Det var dock en sanning med modifikation för innan ÅW hade fotografer som Goodwin och Uno Friberg under 1930-tal och 1940-tal specialiserat sig på hundfoto – många av deras bilder kunde också ses i Hundar och Hundsport, SKKs föregångare till Hundsport.

En enda nackdel finns – det är att ÅW aldrig dokumenterade vilka hundarna var på hans berömda bilder.

Härmed en uppmaning till alla: Kynologiska akademien emottager, synnerligen tacksamt all information någon har om identiteten på de hundar ÅW porträtterade på miniutställningen i SKK museum!

SVENSKA
KYNOLGISKA
AKADEMIN